

887

rasclonar v. tr. Aplauir (la terra) amb el rascló

rasclum m. Cosa que, graptant o rascant, s'ha reparat d'allí a qui estava adherit, esp. dit del menjer agafat al recipient en què s'ha cuinat.

rasclumejar v. tr. Berrar (una cassola, etc.) traient-ne el rasclum

? raser m. Xivell

X

raseret m. Caminai

a la
raseta (a la ~~ll~~), loc. adv.

dit d'un got, copa, etc. ple a vessar

raspa f. Espina de lllima amb les dents o arpreses més grosses i sortints. || Dit despectiuament d'una muniyona de servei